

Emnenr.

Fylke: *Opland*

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: *Eyran*Emne: *Transport av høy.*Bygdelag: *" Mitre*Oppskr. av: *Ths. Gaarder*Gard: *Uetgum*(adresse): *Eyranvollen*G.nr. *179* Br.nr. *1*

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Paa alm. gaarde kjeris høyet sin, beves paa plasser og mindre bruk; sloat i utmark (almennig) er ikke i bruk lenger, men paa endel skogvotter. I min opvekst var det sloat i utmarken og loving av smuttskure, som dels hadde smaa løv, dels stakket med barstakking, som vintrene drog de høyet hjem paa skitjelke, helst paa skarene. Transporten til stak, løv, heise var med rime
2. eller paa sloat (slue) brukning av 2 spede trær med tværtrær over, lussingen kunde være paa yngre møster. Borsvack ble mye brukt, en møster engelsk, hvor en løkke ble laget av løkke, som tykkene ble brukt i jernene. Borene ble fjernet og brukt paa, og hjemmet
3. med rime. Den voksen hat kunne let være ca 100 kg bin paa skuldrene, og fikk gjerne hjelp, naar han skulde reise sig. Borene skulde være godt op paa ryggen. Hjorniger og unger var med til hjelp. Hestevær, slupervær og smale hestevær paa snear, har me avlaist transporten til heising. Høifubring er aldrig

brukt her i bygden

4. I høysænnen brukes høysogn, ordet høyslæe brukes like saa ofte. En høyslæe her kjøl bakk og slæud kj forfælling, er ca 2 1/2 al bred og 4 a 5 al lang. Paa hemsænnene brukes oftest skoning av haardere ved, som kaldes slit.

På høysjøring brukes ofte en almindelig 4 hjulet arbeidsvogn med kut hane i bunden og hadde avent paa siderne.

På høysjøring brukes altid benstang avent langs ofte lurret, som ble snitt stramt med ridjer, sau eller lenke med krosk.

(Benning eller gjering) f. eks gjot paa en sadel. I første møte ofte formanns- skoblaen ble det streng bestemmes rinde sleppløring paa hjulene fra Uirikhet ned kj Augedalsbro i Ortrandu. Ortrandu a Gyan var da i herid (Gyan).

5. Uteløst og skoblaen lau her spredt i almenningen paa begge sider av Klaus fjorden, saa man kjote enkelte som oftest og brukt lau for sig.

6. Transporten kjemi om vinteren var paa store skidkjøtter (slav) med fast drag brukt av best, som ofte gik med bruger paa benene.

hæringene maatte gjøres omhyggelig, jernes og broes godt, hennet saa stramt som mulig og kjæmnet med rind.

hange sidene utbrakte 3 a 4 biter med rind paa kj ram mot snøhauker m. m og om lurret like saa gjeldene kunne valke. Et godt las kunde være ca 2 Skp. (320 Kg)

Tidlig op, saa en var paa slættene
 eller salerne i byngene, lidt mat ute.
 Saa begynte lussingen, som tok lang
 tid, saa litt mat igjen. Tjenstgjoringen
 var bare i skivst, saa det var rent
 paa huld for en var byeninge.

I eldre tid bruktes kun vidjes til
 al slags sammenbinding, dette var
 slankvorne unge, kvisprie birstras,
 som ble opvarmet, avbakt og vrid,
 dobbelt last med spenne i den ene ende
 og hampe i den andre. Naalstrimler var best.
 Senere bruktes til al gjording tau av
 spunnen grinstark (bestereip), med en
 helle eller harder i den ene ende.
 Harderen var enten naturlig rothol,
 eller boit, kunde ogsaa vare smid.
 Kalles "ei reipheller" eller "harder".

Det gi ikke som dette har noen verdi,
 min rethning er umulig, mine byninger
 stalle.

Epron 9 de 1946

Arb. Tho. Gaarder